

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Michaela Nipperta a soudců JUDr. Čestmíra Slaného a JUDr. Jiřího Körblera ve věci

nezletilých: **a/ O. H.**, narozený xxx
                  b/ M. H., narozený xxx
                  oba bytem xxx
                  zastoupeni kolizním opatrovníkem Městskou částí Praha 7
                  sídlem nábřeží Kpt. Jaroše 1000, 170 00 Praha 7

děti rodičů: **Olga H.**, narozená xxx
                  bytem xxx
                  zastoupená advokátem JUDr. Janem Podhorským
                  sídlem Masarykovo náměstí 102, 256 01 Benešov

Ladislav H., narozený xxx
                  bytem xxx
                  zastoupený advokátkou JUDr. Barborou Keindl Flakovou
                  sídlem Anny Letenské 7, 120 00 Praha 2

o úpravu péče pro dobu do a po rozvodu manželství rodičů, k odvolání otce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 4. října 2018, č.j. 9P 125/2015-309,

takto:

- I.   Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném výroku IV. **mění** jen tak, že na výživu nezl. M. je otec povinen platit 3 000 Kč měsíčně a matka 1 200 Kč měsíčně, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.
- II.   Dluh na výživném na oba nezletilé za dobu od 1.11.2018 do 28.2.2019 žádnému z rodičů nevznikl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Pečenková.

III. Ve výrocích o nákladech řízení V. a VI. se rozsudek soudu prvního stupně **zrušuje** a v tomto rozsahu se věc vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně svěřil nezl. O. pro dobu před a po rozvodu manželství rodičů do péče otce a nezl. M. svěřil do střídavé péče rodičů tak, že v lichém kalendářním týdnu bude v péči otce a v sudém kalendářním týdnu v péči matky, přičemž předání nezletilého bude probíhat tak, že ten z rodičů, u kterého bude v uplynulém týdnu v péči jej v pondělí ráno přivede do školy a druhý z rodičů si jej v pondělí ze školy po skončení vyučování vyzvedne (výrok I.); řízení o návrhu matky na úpravu styku s nezl. O. zastavil (výrok III.); dále rozhodl, že nezl. M. bude o Vánočních prázdninách a svátcích v sudém roce v péči matky od 23.12. v 09:00 hod. do 25.12. do 13:00 hod. a v péči otce od 25.12. ve 13:00 hod. do posledního dne prázdnin v následujícím roce do 18:00 hod. a v každém lichém roce bude tato úprava platit opačně tak, že nezl. M. bude v péči otce vždy od 23.12. v 09:00 hod. do 25.12. do 13:00 hod. a v péči matky od 25.12. ve 13:00 hod. do konce prázdnin sudém roce do 18:00 hod. (výrok III.); matce uložil povinnost platit počínaje listopadem 2018 na výživu nezl. O. 3 500 Kč měsíčně vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce, otcí uložil povinnost platit na výživu nezl. M. 6 500 Kč měsíčně vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky a matce uložil povinnost platit na výživu nezl. M. 1 500 Kč měsíčně do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce s tím, že uvedené výživné jsou rodiče povinni platit počínaje listopadem 2018 a že dluh na výživném ani jednomu z rodičů nevznikl (výrok IV.); žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok V.) a českému státu nepřiznal náhradu nákladů řízení spočívající ve znalečném (výrok VI.).
2. Při svém rozhodování vyšel ze zjištění, že rodiče vedli společnou domácnost do 30.6.2015, jejich manželství -byť rozvrácené- doposud trvá a ani jeden z nich nemá další vyživovací povinnost. Oba podnikali jako OSVČ - otec vlastní obchod, ve kterém matka prodávala, přístup k účtům ale neměla. Ve společném jmění manželů (dále jen „SJM“) mají bytovou jednotku 1+kk (48 m²) v Xxx, kterou zakoupili 7.5.2015 spolu s podílem na společných částech domu a pozemku za 2 530 000 Kč; dále bytovou jednotku č. xxx v Xxx (74 m²), kterou s podílem na společných částech domu a pozemku zakoupili za 3 104 000 Kč a chalupu v Xxx, jejíž kupní cena činila 900 000 Kč. Otec zakoupil 10.3.2014 osobní automobil VW Shavan 2 (r. výroby 2007) za 220 000 Kč. Byt v Xxx je pronajímán za 9 000 Kč měsíčně a zálohy na služby 500 Kč měsíčně (celkové měsíční náklady na tento byt činí 2 333 Kč a 583 Kč za garážové stání). Společný majetek matka žádným způsobem neužívá. Matka bydlí v blízkosti otce v pronajatém bytě 2+kk a na bydlení vynakládá 11 550 Kč měsíčně; od 1.3.2016 je zaměstnána jako prodavačka se základní mzdou 11 000 Kč + podílovou odměnou 0 – 20%, od 1.10.2015 provádí úklid pro xxx za 5 000 Kč a její celkové příjmy tak činí 19 500 Kč čistého měsíčně; podle jejího daňového přiznání za rok 2017 činil základ daně 291 446 Kč (daň 5 466 Kč). Otec bydlí v bytě 2+1, který rodiče vlastní a za bydlení vynakládá cca 5 640 Kč měsíčně; nadále podniká jako OSVČ a jeho daňový základ za r. 2015 činil 200 099 Kč (daň nebyla placena), za r. 2016 pak 234 476 Kč (daň nebyla placena) a za r. 2017 činil 322 800 Kč (daň 10 176 Kč). Nezletilý O. je od prosince 2015 ve výlučné péči otce a písemným prohlášením ze 4.3.2016 soudu sdělil, že si přeje být svěřen do péče otce; s matkou se stýká. U nezl. M. je realizována střídavá výchova v týdenních intervalech, což mu vyhovuje a přál by si to tak ponechat. Podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví - klinické psychologie a psychiatrie a výslechu znalců PhDr. Karla Humhala a MUDr. Šárky Bínové má nezl. O. aktuálně k otcí vztah více pozitivní než k matce, kterou však má také rád, vztah k bratrovi má v zásadě pozitivní, ale velký věkový rozdíl a nedostatek společného času omezuje prostor pro upevňování a rozvíjení jejich vztahu; nezl. M. má velmi dobré vztahy s oběma rodiči, jeho bratr je mu vzorem. Oba rodiče mají své děti upřímně rádi a bylo doporučeno ponechání současného stavu. O. studuje od 1.9.2017 střední průmyslovou školu stavební a je

podprůměrným studentem; M. navštěvuje ZŠ. Otec jezdí s oběma dětmi na chalupu, na hory i k moři; výživné si rodiče vzájemně neplatí.

3. Na podkladě takto zjištěného skutkového stavu dospěl soud prvního stupně k závěru, že v nejlepším zájmu nezl. O. bude jeho svěřením do péče otce, vycházející přitom ze závěru znaleckého posudku i přání nezletilého a v zájmu nezl. M. je střídavá péče po jednom týdnu, která již dva a půl roku funguje, M. v ní prospívá a je v souladu s jeho přáním i doporučením znalců (§ 906 odst. 1, § 907 odst. 1,3 o.z.). Ohledně matčina styku s nezl. O. jsou rodiče schopni se dohodnout, matka proto vzala v této části návrh zpět a soud prvního stupně proto řízení v tomto rozsahu zastavil (§ 96 odst. 2 o.s.ř.) a upravil pouze styk rodičů s nezl. M. o Vánocích, na kterém nebyli rodiči schopni se dohodnout, a to tak, aby byl v zájmu nezletilého na nerušném průběhu těchto svátků (§ 891 o.z.). Stran výživného (§ 913 odst. 1, § 915 odst. 1 o.z.) vzal v úvahu, že každý z rodičů dosud převážně hradil potřeby toho syna, kterého měl v péči, jakož i výraznou rozdílnost v příjmech rodičů i to, že otec dosud výhradně hospodaří s veškerým majetkem náležejícím do SJM, které dosud nezaniklo a že ani jeden ze synů nemá zvýšené potřeby. U matky vycházel z doloženého příjmu cca 20 000 Kč čistého měsíčně a z toho, že co se týká majetku v SJM, jsou její majetkové poměry obdobné jako otcovy. U otce vycházel z fiktivního příjmu 85 250 Kč jakožto dvacetipětinásobku částky životního minima jednotlivce (3 410 Kč měsíčně) ve smyslu § 916 o.z., když jím předložená daňová přiznání za roky 2015 - 2017 neshledal řádnými doklady prokazujícími otcovy skutečné příjmy, zpochybnil blíže nespécifikované půjčky od známých a příbuzných otce, o kterých matce nebylo nic známo a otec je řádným způsobem nedoložil a na soud ne příliš věrohodně působily i důkazy navržené otcem k prokázání půjčky 1 600 000 Kč od svědka Martina P., s jehož výpovědí se otcova výpověď o způsobu výplaty peněz značně rozcházel. Výroky o nákladech řízení odůvodnil § 23 z.r.s. ve spojení s § 148 o.s.ř., neboť neshledal okolnosti odůvodňující uložení povinnosti placení nákladů řízení ani jednomu z účastníků sobě navzájem ani státu.
4. Proti tomuto rozsudku, a to pouze do výroku IV., jímž bylo stanoveno výživné na nezl. M., podal otec včas blanketní odvolání a v jeho dodatečném odůvodnění uvedl, že nesouhlasí s vyšší výživného stanoveného mu částku 6 500 Kč, zatímco matce bylo stanoveno výživné částkou 1 500 Kč měsíčně, přičemž nezl. M. (10 let věku) byl svěřen do střídavé péče rodičů a na nezl. O. (17 let věku), svěřeného do jeho výhradní péče, bylo matce stanoveno výživné 3 500 Kč měsíčně. Akceptovat nemůže ani to, že nezl. O. nenáleží zpětně žádné výživné. Podle jeho názoru se soud prvního stupně jednoznačně přiklonil ke všem tvrzením matky, její doložení příjmů vzal za nepochybné, byť upozorňoval na to, že se nejedná o její jediné příjmy a spokojil se u ní s daňovým přiznáním za jeden jediný rok a na druhé straně v odůvodnění rozsudku tvrdí, že otec řádně nedoložil své příjmy a daňová přiznání za uplynulé tři roky označil tak, že nejsou řádnými doklady prokazujícími skutečné příjmy a nakonec dospěl k závěru, že otec má výrazně vyšší příjmy než matka a za použití § 916 (míněno zřejmě o.z. - pozn. odvolacího soudu) vycházel z fikce jeho příjmu, která v současné době činí asi 85 250 Kč (25x životní minimum pro dospělé osobu, která v současné době činí 3 410 Kč měsíčně). Vyjádřil nesouhlas s použitím fikce jeho příjmu a v této souvislosti zdůraznil, že soudu poskytl veškerou součinnost předložením všech vyžadovaných podkladů. Během řízení soud neprojevil jakoukoliv pochybnost o správnosti jeho daňových přiznání ani se nevyjádřil v tom směru, že má dále doložit výši svých příjmů, neboť má poskytnuté doklady za nedostatečné. Nad rámec toho a oproti matce soud disponoval i výpisy z jeho účtů za tři roky a sám dospěl k závěru, že z nich nevyplývají žádné nadměrné příjmy či výdaje, které by odůvodňovaly pochybnosti soudu o jeho skutečných příjmech. Dovožoval tak, že si soud prvního stupně použitím § 916 o.z. zjednodušil své rozhodování a na druhé straně se vůbec nezabýval jeho tvrzením, že matka pracuje ještě pro další zaměstnavatele v úklidu, než uvádí a rovněž prodává své vlastní výrobky. Dále namítal, že soud na jedné straně využívá v jeho neprospěch skutečnost, že disponuje veškerým nemovitým majetkem rodiny, ale na druhé straně již neuvádí, natož aby přihlédl ke skutečnosti, že otec hradí veškeré náklady na udržování těchto

nemovitostí a především splácí veškeré závazky vzniklé při pořízení nemovitého majetku. Na žádné z těchto úhrad se matka nijak nepodílí. Krom toho mu nelze klást k tíži, že matka platí nájemné v pronajatém bytě, když od něho odmítla přijmout v rámci navrhovaného vyrovnání SJM do svého výlučného vlastnictví právě jeden ze zakoupených bytů s tím, že otec doplatí bez její účasti zbývající závazky spojené s jeho pořízením a ještě matce poskytne 1,2 mil. korun; SJM tak dosud není vypořádáno a není předpoklad jeho brzkého vyřešení. Rozhodnutím soudu je - pokračoval otec dále- založen značný nepoměr ve výši stanoveného výživného v porovnání u obou nezletilých, když výživné na nezl. O. ve věku sedmnáct let činí 3 500 Kč a výživné na nezl. M. ve věku deset let činí v součtu 8 000 Kč, přičemž rozhodně není pochyb o tom, že oba rodiče v případě nezl. M. budou vynakládat v rámci střídavé péče prostředky na jeho výživu a výchovu ve stejné výši. Právě proto navrhl stanovení výživného na nezl. M. rovným dílem 2 500 Kč ze strany jeho i matky. Soud prvního stupně nejenže nepřiznal žádné výživné zpětně na nezl. O., který je v jeho péči již tři roky, ale uložil mu povinnost platit výživné na nezl. M. částkou o 5 000 Kč měsíčně vyšší, než zavázal matku, a to vše při rozhodnutí o střídavé péči u mladšího syna. Vytýkal soudu prvního stupně, že ani neuvažoval o aplikaci § 913 odst. 2 poslední věty o.z., když bylo prokázáno, že vždy vynakládal maximální péči a hradil oběma nezletilým, ke kterým má velmi vřelý vztah, jejich potřeby, věnuje se jim v každé volné chvíli a i vztah obou nezletilých k němu to potvrzuje. Krom toho je v rámci zmíněného ustanovení nutno zohlednit i to, že otec svými náklady pečuje o společný majetek obou dosud nerozvedených manželů v nemalé hodnotě včetně splácení závazků spojených s pořízením poslední nemovitostí v r. 2015, přičemž matka se na těchto nákladech žádným způsobem nepodílela ani nepodílí. Udržuje tak hodnotu majetku, který bude předmětem vypořádání SJM a matka z něj bude mít v budoucnu rovněž nemalý prospěch. Rozhodnutí soudu však akcentuje toliko skutečnost, že tento majetek je v dispozici otce, který jej užívá, což vykládá v podstatě v jeho neprospěch a tyto úvahy promítl podle něho i do svého rozhodnutí o výživném. V neposlední řadě namítal, že výpočet výživného neodpovídá rovněž doporučujícím tabulkám vypracovaným Ministerstvem spravedlnosti (15 % - 19 % z čistého příjmu rodiče u nezl. dítěte ve věku 10 - 14 let a 16 % - 22 % u nezl. dítěte ve věku 15 - 17 let). Závěrem proto navrhl, aby byl rozsudek soudu prvního stupně ve výroku IV. zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení, event. aby byl změněn tak, že matka je povinna platit na výživu nezl. O. počínaje listopadem 2018 částku 3 900 Kč měsíčně a je povinna uhradit dlužné výživné na nezl. O. za dobu od prosince 2015 do října 2018 ve výši jedné poloviny stanoveného výživného v celkové částce 68 250 Kč formou měsíčních splátek po 700 Kč a dále tak, že na nezl. M. je počínaje listopadem 2018 otec povinen platit 2 700 Kč měsíčně k rukám matky a matka 1 750 Kč měsíčně k rukám otce.

5. Matka ve svém písemném vyjádření uvedla, že rozsudek soudu prvního stupně považuje za zcela správný, který po věcné i právní stránce správně hodnotí provedené důkazy; že s tvrzeními otce, obsaženými v jeho odvolání, nesouhlasí a odvolací důvody, že považuje za nesprávné a značně zavádějící. Pokud otec nesouhlasí (ve vztahu ke své osobě) s použitím fikce příjmů, poukázala na jeho výsledek, ze kterého vyplývá, že otec své příjmy „pouze odhadl“, nikoli však řádně doložil a že navíc tento odhad jeho příjmů neodpovídá i/ daňovým přiznáním otce; ii/ tvrzením otce, že v době, kdy rodiče společně hospodařili, měl mít režii 40-50 tis. Kč měsíčně; iii/ otcem tvrzeným nákladům a ani tomu, že iv/ nákupy nemovitostí byly hrazeny z „milionových úspor bez nutnosti čerpat hypoteční úvěry“, tedy z úspor, které měly vzniknout ze stejného podnikání, které otec provozuje i nyní. Podle otcova podání z 13.6.2018 mají jeho náklady dosahovat cca 25 tis. Kč měsíčně, avšak otec své současné příjmy odhadl na částku 25 - 30 tis. Kč měsíčně a matce tedy není zřejmé, z čeho otec žije, z čeho hradí své ostatní náklady, náklady na syna M. atd.; tato otázka zůstala otcem nezodpovězena. Je tak zcela nepochybné, že otec dosahuje mnohonásobně vyšších příjmů, než soud tvrdil a dokládal (daňovým přiznáním) a soud prvního stupně tak zcela správně u otce vycházel z fikce jeho příjmů (§ 916 o.z.). Pokud otec namítá, že se soud prvního stupně nevypořádal s jeho tvrzením, že matka pracuje ještě pro další zaměstnavatele v úklidu, takové tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť své příjmy cca 20 tis. Kč čistého měsíčně

řádně doložila (pracuje jako prodavačka u firmy xxx a přivydělává si u xxx, kde provádí úklid), jiných příjmů nemá a otec ke svým tvrzením žádných důkazů nenavrhl (ani nemohl, neboť matka žádný další příjem nemá). Zdůraznila, že je to otec, kdo disponuje veškerým majetkem náležejícím do SJM rodičů (zejména dvě bytové jednotky v Praze, garáží, chalupou v Xxx, podnikem...), přičemž otec jednu bytovou jednotku užívá k bydlení, druhou pronajímá (nájemné ve výši 11 500 Kč měsíčně, když výtěžek má podle tvrzení otce činit 7 610 Kč a ten si ponechává pro svoji potřebu) a chalupu užívá sám. Soud prvního stupně se zcela správně vypořádal i s tvrzením otce, že si údajně bez jejího vědomí v minulosti půjčil od pana P. částku 1,6 mil. Kč (vrátit má údajně 1,75 mil Kč) za účelem koupě bytu v Xxx a setrvala na tom, že žádná taková půjčka uzavřena nebyla, když kuní cena za byt v Xxx byla hrazena právě z otcem tvrzených „milionových úspor“. Vyjádřila rovněž souhlas s tím, že výživné bylo stanoveno nikoli zpětně, ale s účinností od listopadu 2018 a navrhla potvrzení napadeného rozsudku.

6. Kolizní opatrovník omluvil svoji neúčast na jednání 28.2.2019 a navrhl rovněž, aby byl napadený rozsudek potvrzen.
7. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 12 a § 212a o.s.ř.), v mezích podaného odvolání (§ 206 odst. 2 o.s.ř.) a dokazování dále doplnil (§ 213 a § 213a o.s.ř.).
8. Ze zprávy zaměstnavatele matky bylo zjištěno, že průměrný čistý měsíční příjem matky za období od 1.1. do 31.12.2018 činil 14 798,5 Kč.
9. Z daňového přiznání matky za r. 2018 odvolací soud zjistil, že matka vykázala základ daně ve výši 294 700 Kč a daň činila 44 205 Kč.
10. Z daňového přiznání otce za r. 2018 bylo zjištěno, že otec vykázal základ daně ve výši 218 800 Kč a daň 32 820 Kč; příjmy z nájmu činily 354 000 Kč, výdaje 208 920 Kč a dílčí základ daně 145 080 Kč.
11. Po takto doplněném řízení shledal odvolací soud otcovo odvolání důvodným jen zčásti.
12. Zásadní procesní pochybení dosavadního řízení odvolací soud neshledal (§ 205 odst. 2 písm. a/ o.s.ř.). Soud prvního stupně vycházel při svém rozhodování z postačujících skutkových podkladů a jím zjištěný skutkový stav nedoznal podstatných změn ani po doplnění dokazování v odvolacím řízení. Pokud se týká úpravy výživného na oba nezletilé, které bylo předmětem přezkumné činnosti odvolacího soudu, nahlíží však odvolací soud na věc odlišně.
13. Soud prvního stupně stanovil počátek plnění výživného na oba nezletilé správně dnem 1.11.2018, když ani odvolací soud neshledal důvod k tomu, aby výživné na nezl. O. bylo matce stanoveno zpětně od prosince 2015, od kdy je nezl. O. ve výhradní péči otce. Na rozdíl od soudu prvního stupně však odvolací soud neshledal na straně otce důvod k aplikaci § 916 o.z., když otec v průběhu řízení neodmítal součinnost se soudem při zjišťování rozhodných skutečností a předložil mu jak daňová přiznání za roky 2015 - 2017 resp. 2018, tak i výpisy z účtů, kupní smlouvy na obě bytové jednotky, nemovitost v Xxx i osobní vozidlo tov. zn. VW Sharan 2, nájemní i podnájemní smlouvy a směnku na 1 750 000 Kč a své majetkové a příjmové poměry dostatečně a přesvědčivě objasnil. Odvolací soud tak vycházel z průměrných čistých měsíčních příjmů ve výši 20 000 Kč na straně matky a ve výši 30 000 Kč na straně otce a za situace, kdy jsou oba jejich nezletilí synové zdraví, mají standardní potřeby dětí stejného věku, nezl. O. studuje 2. ročník střední průmyslové školy a nezl. M. dochází do 4. třídy základní školy, odpovídá podle názoru odvolacího soudu všem zákonným hlediskům § 913 a § 915 o.z. nejlépe výživné na nezl. M. ve výši 3 000 Kč měsíčně ze strany otce a ve výši 1 200 Kč měsíčně ze strany matky. K tomu třeba dodat, že takto stanovené výživné odpovídá u každého z obou rodičů polovině měsíce, neboť nezl. M. byl svěřen do střídavé péče rodičů v týdenních intervalech. Zohledněny byly i příjmy otce z pronájmu/podnájemní případající mu z nevypořádaného SJM jednou polovinou. K tomu třeba dodat, že předmětné řízení není vyúčtovacím sporem stran společného jmění

rodičů a na rozhodnutí ve věci nemá zásadní vliv, v jakém rozsahu ten který z rodičů společný a dosud nevypořádaný majetek z jejich dosud nezaniklého SJM užívá. Tomu odpovídajícím způsobem byl proto rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku IV. částečně změněn (§ 220 odst. 1 písm. b/ o.s.ř.), jinak byl v tomto výroku, tedy i ohledně výživného stanoveného matce na nezl. O. ve výši 3 500 Kč měsíčně jako správný podle § 219 o.s.ř. potvrzen. Vzhledem k částečné změně napadeného rozsudku a časovému odstupu od rozhodnutí soudu prvního stupně se odvolací soud zabýval také tím, zda některému z rodičů nevznikl dluh na výživném za dobu od 1.11.2018 do 28.2.2019 a poněvadž rodiče učinili nesporným, že výživné stanovené jim napadeným rozsudkem oba platí, bylo rozhodnuto, že žádnému z nich dluh na výživném za uvedené období nevznikl.

14. Soud prvního stupně však pochybil potud, že o nákladech státu (znalečném) rozhodl v souvislosti s rozhodnutím ve věci, avšak ještě dříve, než o znalečném požadovaném znalci PhDr. Humhalem a MUDr. Bínovou vůbec rozhodl samostatným usnesením a není tak vůbec zřejmé, v jaké výši jim bude přiznáno. Nad to výrok o nákladech státu nedostatečně odůvodnil a nelze tak dostatečným způsobem seznat, z jakého důvodu nebyla náhrada těchto nákladů státu přiznána. Na soudu prvního stupně proto bude, aby nejprve o znalci účtovaném znalečném rozhodl a poté aby znovu rozhodl jak o nákladech státu, tak i o nákladech řízení před soudy obou stupňů ve vztahu mezi účastníky navzájem. Z uvedených důvodů proto nemohl odvolací soud postupovat jinak, než rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích o nákladech řízení V. a VI. zrušit (§ 219a odst. 1 písm. a/, b/ o.s.ř.) a v tomto rozsahu věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a/ o.s.ř.).
15. Ve zbývajících, odvoláním nenapadených výrocích I., II. a III. zůstal rozsudek soudu prvního stupně nedotčen (§ 206 odst. 2 o.s.ř.).

Poučení

Proti tomuto rozsudku není přípustné dovolání.

Praha 28. února 2019

Mgr. Michael Nippert v. r.
předseda senátu